

ניר עם אשתו רחל
לא רציתי שאשתי תבוא לביקור ויגידו לה שאני בצינוק!

שחלקם הארוי הם אסירים פוליטיים, הם יותר משבילים מהאסירים היהודים?
תראי, זה תלוי. בבית-סוהר יש תקופות שנה צרים אסירים יהודיים שהאינטליגנציה שלהם והרמה האינטלקטואלית שלהם כליך גבוהה, שאף ערבי לא יכול להגיע לסוליה שלהם. ויש תקופות שנוצרים אנאלפבטים, אין מה לעשות. אני לא הייתי אומר שמבחינה אינטלקטואלית הערבים עולים על היהודים. ישנה אומנם קבוצה של ערבים שלומרת ושאפת להתקדמות, וזו קבוצה לא קטנה, ולמעשה היא מהווה את הגרעין האינטלקטואלי של כלל האסירים הערביים.

„אתה חי עם הערבים, נוצרים קשרי-ידות, אתה עובד איתם. מדברים, צוחקים, נוצרת ידודות. פיתאום, במיקרה של מילחמה או אידוע חבלני, הכל נעלם”

● **מה בכל זאת משפיע ממש: האם גורמים חיצוניים, כמו מילחמה או כמו פיגוע?**

אוהו! במקרים כאלה היחסים נעשים חמים וסוערים מאוד, מבהילים ומפחידים.

● **תן לי דוגמה מה בדיוק קורה.**

אתה חי עם הערבים, נכון? נוצרים קשרי-ידות, אתה עובר עם ידך שלך, ירד טוב, נפגשת איתו בעבודה. יש סבאח אל-חירי אבו-עלי. מדברים, צוחקים, נוצרת ידודות. פיתאום, במיקרה של מילחמה או פיגוע, נעלמים את מהשני, לא נפגשים, האלאס. אפשר לחתוך את האוויר בסכין.

● **יש אלימות?**

יש מיקרים של אלימות ומכות, ובנס לא מתים אנשים.

● **איך זה נדלק?**

אין משהו מיוחד שמצית את הגפרור. לפעמים סתם, קורה משהו כזה בחדשות, ואני אומר, ככה לעצמי יש עקביות. אמרתי בלחש, אבל שמע את זה ערבי. אז — ויזוייזויי.

● **אחד הגיבורים בסרט הוא אסף, צעיר יהודי שנעצר בגלל שיתוף פעולה עם אירגון עיוני. האסירים היורדים קוראים לו מאנאק ולא מקב לים אותו. אתה יושבת בבית הסוהר כשאודי אדיב הגיע למלה. איך התייחסו אליו?**

לא יפה. תראי, אודי אדיב איך שהוא בא, הוא קודם כל נחטף על-ידי הערבים, נכנס עם הערבים ביחד, חי בתא עם הערבים. הוא כמעט לא היה יוצא מהתא. כל יציאה שלו מהתא היתה גורמת לתסיסה בקרב האסירים היהודים. כמו בסרט, היו צועקים לו „מאנאק, מזויין, או הוא לא היה יוצא.

אבל אני יכול דבר אחר לזכותו: הוא לא

פחדו! הוא אדם אמיץ, למרות שמעולם לא הרים את קולו ואף פעם אני לא ראיתי שהרים את זרועו. אני יכול להגיד כפה מלא, שהוא אדם מיוחד ואמיץ.

● **כמה התבטאו הסרובוקציות של האסירים היהודיים כלפי אודי אדיב?**

הוא היה בא לספר, והספר היה עושה לו תיספורת אינדיאנית, מוציא אותו מקורקף. היה בא לאפסנאות, היה מקבל את הבגדים הכי מזורגים ואת השמיכות הכי מסריחות. בחדר האוכל היו מקבלים מגשים, כך שלא היתה בעיה, אבל הוא לא יכול היה לשבת בין יהודים. תמיד ישב בין ערבים.

● **היהודים קיבלו אותו, לבסוף?**

מה זה נקרא לקבל? אחרי איזה זמן, שראו שהוא ככה עם אומץ ולא פחד, אמרו: הוא מאמין? זכותו וזהו. מה יש לנו פה לשבור את הראש איתו?

● **הוא לא ניסה לדבר עם היהודים?**

חי את החיים שלו לבר. אני דווקא יצרתי איתו קשר. אני לא יודע אם לקראו לזה חברות, אבל הפגישה שלי איתו היתה שונה לגמרי מהפגישות שלו עם אחרים. היתה חמה, עם חיוך חם מהלב. ● **למה אתה הרגשת אליו שונה מואחרים?**

קודם כל, אני מסתכל על בני-אדם כבני-אדם. אני אומר לך, כשאודי עשה מה שעשה, היה צעיר, היתה לו דרך אידיאולוגית לא נכונה, והוא רבק בה. אבל זהו — עשה מה שעשה וזהו זה.

כבני-אדם הוא עלא כתיכפאק, אחלה בני-אדם. הוא היה מוכן לתת לך את הפרוסה האחרונה שלו, היה מוכן לעזור לכל אחד, אבל אף פעם לא נתנו לו את השאנס הזה.

הוא אדם נורא מיוחד, אני נורא אהבתי אותו.

● **אני רוצה ברשותך לעבור לאסיר מפורסם אחר שישב איתך, צבי גור. איך התייחסו אליו האסירים?**

הוא היה איתי בחדר. תאמיני לי שאותו אני שונא!

לא היו מרביצים לו, אבל התעללות בו התבטאה בצורה אחרת. מהבוקר עד הלילה היו מכריחים אותו לצייר ציורים לאנשים. זה עונש, תאמיני לי, יותר מאשר לקבל מכות. איך שהיה קם מהשינה, היו מחכים לו איזה ארבע-מישיה ליד הדלת: „מה עם הציור?” לא נתנים לו שאנס.

זאת הדרך להתעלל בצבי גור.

● **נחזור שוב לסרט. אחד הטיפוסים הבולטים הוא הנרקומן פיטוסי. האם סיריב דווקא אהבים אותו, מזגלים אליו סימפטייה. האם זה כך גם במציאות?**

יש נרקומנים שיש אליהם הרבה סימפטייה. אני מנסה לחשוב על משהו מיוחד. אני נזכר, למשל, במישהו שישב על שור בנק והיה נרקומן. מאוד העריכו אותו. הוא היה רציני מאוד, חיבבו אותו ונתנו לו חופשי מה שהיה צריך, מה שרצה. בכלא, כמה שהעבירה שאתה מבצע יותר רצינית, ככה יש אליך יותר כבוד.

● **איך נרקומן משיג סמים בכלא?**

ראית בסרט, לא? דרך הקב"ט ודרך מנשה.

● **יש דבר אחד שאני מתקשה להבין. בעולם העבריינים בחוץ, המוני סכסוקאל זו הדרגה הנמוכה ביותר שגבר יכול להגיע אליה. אבל בפנים מבצעים מעשי-סדום רק כדי להוכיח שאתה גבר. אתה יכול להסביר לי את ההגיון שבה?**

אני מעולם לא ביצעתי מעשי-סדום, אבל ניסיתי לנתח את זה. אפשר להגיד אפילו שכתבתי מחקר, שחלק די ארוך ממנו מכון לנושא של אונס בכלא ומעשי-סדום — בין אם מרצון ובין אם לא מרצון.

המסקנה העיקרית שאני הגעתי אליה היא, שביצוע מעשי-סדום זה כוח. למה אני מתכוון? אדם מבצע אונס במישהו אחר, נחשב כגבר כעניי

„בצבי גור, הרוצח של ארון ידו, מתעללים בצורה מיוחדת. לא מרביצים לו, אבל מכריחים אותו לצייר ציורים לאנשים, וזה עונש יתר גדול מאשר לקבל מכות”

שאר האסירים. ואם הוא מבצע בשניים — אוהו, הוא נחשב כגבר כפול שניים!

● **למה?**

ההנחה היא, שאם אדם הוא לא הומוסקסואל, הוא לא יתן שידפוקו אותו. ואם ככל זאת משהו דופק אותו, זה רק אחר שהוא גבר.

● **בחוץ לא עושים את זה. ובפנים, בבית-סוהר זה נותן כוח?**

כן, ככל שאתה מבצע יותר מעשי-סדום, אתה צובר כוח. זה כמו לשלוט על חדר-האוכל או על הסמים. ככה זה.

אבל בשנים האחרונות המושגים השתנו. היום אחד שעושה את זה נחשב לסתם זבלה, הדרות השתנו. אל תשכחי שמי-1969, כשישבת בפעם הראשונה, עברו 15 שנים.

קבוצות הגיל השתנו. היום מי שעושה את זה הוא סתם זבלה, וגם משתדלים למנוע את זה. אני זוכר, היה לי מיקרה. בלילה אני שומע צעקות. ניגשתי, ראיתי כמה מנסים לאנוס מישהו.

אמרתי: חבר'ה, וזו הצידה ובאתי אליו, אמרתי לו: אתה רוצה שזיינו אותך? אמר לי: אפילו אם אני אמות, אני לא אתן להם שזיינו אותי!

אמרתי להם: תשמעו, חבר'ה, אף אחד לא נוגע בו, למה הוא לא רוצה. אתם יכולים לרצוח אותו ולא תזיינו אותו, או אני מציע לכם, לכו לישון.

במעצר השני נפגשנו. בא אליי אחד: „אהלן, סולום, אהלן-אהלן?” אפילו לא ידעתי מיהו. אמר לי: „אתה לא זוכר אותי?” אמרתי שלא. הזכיר לי אמרתי לו: נו, ומאז זיינו אותך? אמר לי: „לא!”

אמרתי: יופי, אתה אחלה גבר! ● **איך זה שחלחת לשכנע אותם שלא לאנוס אותך?**

היתה לי עמדת-כוח, הייתי מנהיג.

● **איך צברת כוח ועמדת מנהיגות? בעזרת שלושה אלמנטים: סמים, אוכל וכוח-שיכונע.**

● **מנין היו לך סמים ואוכל?**
היה לי חבר, זיכרונו בברכה, שהיה רואג לי כל המאטר.

● **איך היה מעביר לך?**
יש שיטות. גם דרך הקב"ט וגם דרך המנהל.

● **למה נעצרת בפעם השנייה?**
למעשה, המטרה שלי היתה התאבדות. הכוונה שלי היתה להתאבד, לא לבצע פשע, ועוד פעם — מי שמאמין בגורל — התערך פה הגורל שלי.

● **איך אמר לי פעם חבר בכלא? „סולום, אתה המזל שלך נמצא באיזה תחת של גמל בעזה.”**

● **מה היה?**
רציתי להתאבד. כדיוק אז התאבד שריה-שיכון אברהם עופר. אז נסעתי להתאבד בתלי-ברוך. זה נכנס לי לראש חזק מאוד.

● **למה רצית להתאבד?**
כי כל החיים שלי שאפתי להגיע למשהו ולא הגעתי לכלום. נסעתי לאמריקה, הקמתי שם חברת-הזבלה, עליתי על רדד-המלך. הלשינו עלי לאימגריישן מקינאה. סתם קינאה. הכל נהרס. חברים שלי נרצחו, ואני בדרך לסוף שלה.

● **הלכתי, גנבתי מרצודס, משהו רציני מאוד, לקחתי אקדה ממישהו ונסעתי לכיוון תל-ברוך. בדרך לא ראיתי אנשים, מכונות, רמוורים, הרגשתי כאילו שיש איזה קרן-אור מאירה וצרה, שחולכת ומתרחבת, ואני בדרך לסוף שלה.**

● **כדיוק כשהגעתי היה רמזור. הסתכלתי, ראיתי ויטרניה מלאה יללומים וזהב. מתוך אינסטינקט נכנסתי, דפקתי על השולחן, אמרתי לאיש: תביא את היחלומים!**

● **התחיל לצעוק. נכנסתי לשוק, לא הלכתי לא עם כפפות לא עם מסכה, לא רעול לא כלום. ככה, לא מתוכנן. אני לא טירון בפשע, תאמיני לי, לא לא תיכננתי שוד.**

● **ההוא התחיל לצעוק. לא הבנתי, וההוא צועק, צועק. פיתאום התעוררתי, נכנסתי לאוטו ועמדתי לברוח. כדיוק, למולי הטוב, עמדה בפניה ניידת שרשמה רפורטים. ראתה שאני נוסע כאור אדום בלי אורות. אמרו לי לעצור.**

● **התחיל מירדף. הגעתי לאיזה מקום, התחלתי עם האוטו, נתקעתי בעמודי-שמל. המיטרה הגיעה. התחלתי לברוח, התחילו לירות.**

● **ידעתי יש להם מקסימום שישה כדורים. השוטר ירה את כולם. המשכתי לרוץ. יריתי**

„ההנחה היא שמי שלא רוצה שיעשו בו מעשה-סדום הוא לא הומוסקסואל, ואם אתה מצליח לבצע מעשה-סדום באחד שהוא לא הומוסקסואל, אתה אנבר גבר”

שלוש יריות מעל הראש שלו, אמרתי שאולי יפחד ואני אברח.

מחוק ראיתי גינה. אמרתי: ניכנס בגינה. איך אגיד לך? נלכתי כמו עכבר במלכודת. השוטר (המשך בעמוד 36)

ניר עם בנו גל
בשבילו הייתי מוכן שידרכו עליי!